

I

(Законодавчі акти)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/30/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 19 травня 2010 року

про вказування за допомогою маркування та стандартної інформації про товар обсягів споживання енергії та інших ресурсів енергоспоживчими продуктами

(кодифікована версія)

(Текст має значення для ЄСП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування
Європейського Союзу, і зокрема частину 2 його
статті 194,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського соціально-
економічного комітету ⁽¹⁾,

Після консультації з Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої
процедури ⁽²⁾,

Оскільки:

(1) До Директиви Ради 92/75/ЄЕС від 22 вересня
1992 року про вказування за допомогою
маркування та стандартної інформації про
товар обсягів споживання енергії та інших
ресурсів побутовими електроприладами ⁽³⁾,
було декілька разів внесено суттєві зміни ⁽⁴⁾.
Оскільки мають бути внесені подальші зміни,
її має бути переглянуто в інтересах прозорості.

(2) Сфера дії Директиви 92/75/ЄЕС обмежується
побутовими електроприладами. Повідомлення
Комісії від 16 липня 2008 року щодо сталого
споживання та виробництва і Плану дій щодо
сталого промислової політики показало, що
продовження сфери дії Директиви 92/75/ЄЕС
на енергоспоживчі продукти, які мають
значний прямий чи непрямий вплив на
споживання енергії під час використання,
могло б посилити потенційну взаємодію між
існуючими законодавчими заходами та,
зокрема, Директивою 2009/125/ЄС
Європейського Парламенту і Ради від 21
жовтня 2009 року, що встановлює рамки для
визначення вимог з екодизайну, що
застосовується до енергоспоживчих продуктів
⁽⁵⁾. Ця Директива не повинна зашкоджувати
застосуванню Директиви 2009/125/ЄС. Разом
із зазначеною Директивою та іншими
документами ЄС, ця Директива становить
частину ширшої законодавчої бази, та, у
контексті цілісного підходу, створює
енергозберігаючі ат екологічні вигоди.

(3) Висновок Голови Європейської Ради від 8 та 9
березня 2007 року наголосив на необхідності
підвищення енергоефективності в межах
Союзу з метою досягнення рівня збереження
20% від споживання енергії Союзом до 2020
року, встановити цілі щодо розвитку
відновлювальної енергетики по всьому
Європейському Союзу та зменшення викидів
парникового газу, і закликав до повної та
швидкої імплементації основних напрямів,
визначених у Повідомленні Комісії від 19
жовтня 2006 року під назвою «План дій щодо
енергоефективності: реалізація потенціалу».
Цей план дій висвітлює великі можливості для
енергозбереження у сфері продуктів.

⁽¹⁾ОВ С 228, 22.9.2009, с. 90.

⁽²⁾Позиція Європейського Парламенту від 5 травня 2009
року (ще не опубліковано в Офіційному віснику), позиція
Ради на першому читанні від 14 квітня 2010 року (ще не
опубліковано в Офіційному віснику), позиція
Європейського Парламенту від 18 травня 2010 року (ще
не опубліковано в Європейському віснику.)

⁽³⁾ОВ L 297, 13.10.1992, с. 16.

⁽⁴⁾Див. Додаток I, Частина А

(4) Покращення ефективності енергоспоживчих
продуктів шляхом вибору поінформованого
покупця допомагає економіці ЄС в цілому.

⁽⁵⁾ ОВ L 285, 31.10.2009, с. 10.

- (5) Надання точної, обґрунтованої та порівнянної інформації щодо специфічного енергоспоживання енергоспоживчих продуктів має вплинути на вибір кінцевим споживачем цих продуктів, які споживають або під час використання непрямо призводять до споживання меншої кількості енергії та інших основних ресурсів, заохочуючи виробників вживати заходів щодо споживання енергії та інших ресурсів продуктами, які вони виробляють. Це повинно також, непрямо, заохотити ефективне використання цих продуктів з метою досягнення цілі ЄС щодо 20% енергоефективності. За відсутності цієї інформації, використання лише ринкових сил не зможе просувати раціональне використання енергії та інших основних ресурсів для цих продуктів.
- (6) Має бути згадано, що існує національне та європейське законодавство, що надає певні права споживачам відносно придбаних продуктів, включаючи компенсацію або заміну продукту.
- (7) Комісія має надавати перелік у порядку пріоритетності енергоспоживчих продуктів, які можуть бути охоплені делегованим актом відповідно до цієї Директиви. Таким й перелік може бути включено у Робочий план, зазначений у Директиві 2009/15/ЄС.
- (8) Інформація відіграє ключову роль у управлінні ринковими силами, тому необхідно запровадити уніфікований знак маркування для всіх продуктів однакового типу, забезпечити потенційних покупців додатковою стандартизованою інформацією щодо цін на ці продукти з огляду на споживання енергії та інших ресурсів, та вжити заходів для забезпечення того, щоб потенційні споживачі, які не бачать продукт виставленим і тому не можуть побачити знак маркування, також забезпечувались цією інформацією. Для ефективності та успіху, знак маркування має легко розпізнаватись кінцевими споживачами, бути простим та стислим. З цією метою, існуючий макет знаку маркування має бути збережений як основа інформування кінцевих споживачів про енергоефективність продуктів. Енергоспоживання та інша інформація стосовно продуктів повинна вимірюватись відповідно до гармонізованих стандартів та методів.
- (9) Як вказано у Оцінюванні впливу Комісії, що супроводжує її пропозицію щодо цієї Директиви, енергетична схема маркування стала прикладом для багатьох країн у світі.
- (10) Держави-члени повинні постійно відслідковувати відповідність цій Директиві, та включають відповідну інформацію у звіт, який вони повинні надавати Комісії кожні чотири роки відповідно до цієї Директиви, з особливим урахуванням обов'язків постачальників та дистриб'юторів.
- (11) Регламент (ЄС) № 765/2008 Європейського Парламенту і Ради від 9 липня 2008 року, що встановлює вимоги для акредитації та ринкового нагляду щодо реалізації продукції⁽¹⁾ містить загальні положення щодо акредитації та ринкового нагляду за продажем товарів. З метою досягнення цього, ця Директива передбачає більше деталізованих положень у цьому відношенні. Ці положення відповідають Регламенту (ЄС) № 765/2008.
- (12) Повністю добровільна схема призвела б до маркування лише декількох продуктів, або супроводження їх стандартною інформацією про продукт, із ризиком, що це може призвести до плутанини або навіть введення в оману деяких кінцевих споживачів. Таким чином, дана схема повинна забезпечувати, щоб для всіх зазначених продуктів споживання енергії та інших основних ресурсів позначалося шляхом маркування та стандартних мікрофіш продуктів.
- (13) Енергоспоживчі продукти мають прямий або непрямий вплив на поглинання різноманітних видів енергії під час використання. Серед них. Видів найважливішими є електроенергія та газ. Таким чином, ця Директива повинна охоплювати енергоспоживчі продукти, що мають прямий або непрямий вплив на споживання будь-яких видів енергії під час використання.
- (14) Енергоспоживчі продукти зі значним прямими або непрямым впливом на споживання енергії, або, у відповідних випадках, основних ресурсів під час використання, та які мають достатні можливості для підвищеної ефективності, охоплюються делегованим актом, якщо надання інформації шляхом маркування може заохотити кінцевих споживачів купувати більше ефективних продуктів.
- (15) З метою відповідності цілям Союзу стосовно зміни клімату енергетичної безпеки, та враховуючи, що в довгостроковій перспективі очікується збільшення загальної кількості енергії, споживаної продуктами, делеговані акти відповідно до цієї Директиви, у відповідних випадках, також містять максимальне загальний обсяг енергоспоживання на знаку маркування продукту.
- (16) Деякі держави-члени ввели програми державних закупівель, які зобов'язують замовників закупати енергоефективні продукти. Певні держави-члени також встановили пільги для енергоефективних продуктів. Критерії для продуктів, які мають відповідати державним закупівлям або пільгам, можуть відрізнятися у різних державах-членах. Розцінювання класів енергоефективності як рівнів для окремих продуктів, як встановлено у делегованих актах відповідно до цієї Директиви, може зменшити роздроблення державних закупівель та пільг і полегшити отримання ефективних продуктів.

⁽¹⁾ОБ L 218, 13.8.2008, с. 30.

- (17) Пільги, які держави-члени можуть надавати для просування ефективних продуктів, можуть становити державну допомогу. Ця Директива не завдає шкоди результатам будь-якої майбутньої державної допомоги, яка може бути застосована відповідно до статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу відносно таких пільг, і не повинна охоплювати оподаткування та фінансові справи. Держави-члени можуть вільно визначати природу таких пільг.
- (18) Просування енергоефективних товарів шляхом маркування, державних закупівель та пільг не має зашкоджувати екологічним показникам та функціонуванню таких продуктів.
- (19) Комісія повинна мати право ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 290 Договору про функціонування ЄС відносно маркування та інформації про товар відносно споживання енергії та інших основних ресурсів енергоспоживчими продуктами під час їх використання. Особливо важливим є проведення Комісією відповідних консультацій під час підготовчої роботи, включаючи експертний рівень.
- (20) Комісія повинна регулярно надавати Європейському Парламенту і Раді зведений звіт, що охоплює ЄС та кожну державу-член окремо, щодо звітів про дотримання законодавства та рівень відповідності, наданих державами-членами відповідно до цієї Директиви.
- (21) Комісія має відповідати за адаптацію класифікації знаків маркування з метою забезпечення передбачуваності для виробництва та кращого сприйняття у покупців.
- (22) В різній мірі, залежно від відповідного продукту, технологічний розвиток та потенціал значеного додаткового енергозбереження може зробити необхідною диференціацію продуктів та виправдати перегляд класифікації. Такі перегляди повинні включати, зокрема, можливість зміни масштабу. Цей перегляд має бути проведений якнайшвидше у випадку продуктів, які, через свої новаторські характеристики, можуть зробити значний внесок у енергоефективність.
- (23) Коли Комісія переглядає досягнутий прогрес та звіти про імплементацію Плану дій щодо сталого споживання та виробництва і сталої промислової політики у 2012 році, вона, зокрема, проаналізує, чи потрібні подальші дії для покращення енергетичних та екологічних характеристик продуктів, включаючи, *inter alia*, можливість надати споживачам інформацію щодо енергоспоживчих продуктів або впливу продуктів на навколишнє середовище під час періоду їх експлуатації.
- (24) Зобов'язання транспонувати цю Директиву у національне законодавство включається у положення, які представляють суттєву зміну у порівнянні з Директивою 92/75/ЄЕС. Зобов'язання транспонувати положення, які не було змінено, випливає з Директиви 92/75/ЄЕС.
- (25) Коли держави-члени імплементують положення цієї Директиви, вони повинні утриматись від ухвалення заходів, які можуть встановити непотрібні бюрократичні та громіздкі зобов'язання на ринку зазначених учасників, зокрема, малих та середніх підприємств.
- (26) Ця Директива не зашкоджує зобов'язанням держав-членів відносно часових обмежень для транспонування Директиви 92/75/ЄЕС у національне законодавство та її застосування.
- (27) Відповідно до пункту 34 Міжвідомчої угоди про покращення законодавчої діяльності⁽¹⁾, держави-члени заохочуються розробляти, для них самих та в інтересах Співтовариства, власні таблиці, що ілюструють, наскільки це можливо, кореляцію між цією Директивою та заходами з транспонування, та опублікувати їх,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Сфера дії

1. Ця Директива встановлює рамки для гармонізації державних заходів щодо публікування, насамперед шляхом маркування та зазначення інформації про товар, інформації про споживання енергії та інших основних ресурсів, а також додаткової інформації стосовно певних типів енергоспоживчих продуктів, дозволяючи таким чином кінцевим споживачам обирати більш енергоефективні продукти.

2. Ця Директива застосовується до енергоспоживчих продуктів, які мають значний прямий або непрямий вплив на споживання енергії та, за необхідності, інших основних ресурсів під час використання.

3. Ця Директива не застосовується до:

- (a) продуктів, які вже були у використанні;
- (b) будь-який транспортний засіб для осіб або для товарів;
- (c) технічний паспорт або його еквівалент, призначений для цілей безпеки продуктів.

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003, с. 1.

*Стаття 2***Визначення**

Для цілей цієї Директиви:

- (a) «енергоспоживчий продукт» або «продукт» означає будь-який товар, що має вплив на споживання енергії під час використання, який розміщується на ринку та/або вводиться в експлуатацію в межах Союзу, включаючи частини, передбачені бути вмонтованими в енергоспоживчі продукти, охоплені цією Директивою, які розміщуються на ринку та/або вводяться в експлуатацію у якості окремих частин для кінцевих споживачів та екологічні показники яких можуть бути незалежно оцінені;
- (b) «мікрофіша» означає стандартну інформаційну таблицю, що стосується відповідного приладу,
- (c) «інші основні ресурси» означає воду, хімікати чи будь-яку іншу речовину, яку споживає прилад за умови нормального використання,
- (d) «додаткова інформація» означає іншу інформацію щодо функціонування приладу, яка стосується обсягів використання ним енергії та інших основних ресурсів або є корисною при їхньому обчисленні.
- (e) «прямий вплив» означає вплив продуктів, які фактично споживають енергію під час використання;
- (f) «непрямий вплив» означає вплив продуктів, які не споживають енергію, але сприяють збереженню енергії під час використання;
- (g) «дистриб'ютор» означає роздрібного дистриб'ютора чи іншу особу, яка продає, здає в прокат, пропонує до продажу в розстрочку чи демонструє побутові електроприлади кінцевим споживачам,
- (h) «постачальник» означає виробника чи його уповноваженого представника в Співтоваристві або особу, яка виставляє товар на ринку Співтовариства. За їх відсутності, будь-яка фізична або юридична особа, яка розміщує на ринку або вводиться в експлуатацію продукти, що охоплюються цією Директивою, вважається постачальником.
- (i) «розміщення на ринку» означає виставлення продукту доступним на ринку Союзу перший раз з метою його реалізації або використання в межах Союзу, за плату або безплатно та незалежно від методів продажу.
- (j) «введення в експлуатацію» означає перше використання продукту з передбаченою метою в межах Співтовариства;

- (k) «незаконне використання знаку маркування» означає використання знаку маркування, іншої, ніж передбачено органами влади держав-членів або інституціями ЄС, шляхом, не передбаченим у цій Директиві або у делегованому акті.

*Стаття 3***Обов'язки держав-членів**

1. Держави-члени забезпечують, що:

- (a) всі постачальники та дистриб'ютори, які знаходяться на їх території, виконують зобов'язання, встановлені у статтях 5 та 6;
- (b) .відносно продуктів, охоплених цією Директивою, демонстрація інших знаків маркування, марок, знаків чи написів, пов'язаних із споживанням енергії, які не відповідають вимогам цієї Директиви та відповідних імплементуючих директив, забороняється, якщо це може ввести в оману або заплутати кінцевого споживача стосовно споживання енергії або, за необхідності, інших основних ресурсів під час використання;
- (c) запровадження системи знаків маркування та мікрофіш стосовно або збереження енергії супроводжується освітніми та агітаційними інформаційними кампаніями, спрямованими на заохочення енергоефективності та більш відповідального використання енергії кінцевими споживачами
- (d) вживаються належні заходи для заохочення відповідних національних або регіональних органів влади, відповідальних за імплементацію цієї Директиви, до співпраці та забезпечення один одного та Комісії інформацією для надання допомоги в імплементації цієї Директиви. Адміністративна співпраця та обмін інформацією повинні відбуватись із використанням електронних засобів спілкування, виправдовувати витрати та підтримуватись відповідними програмами ЄС. Така співпраця гарантує безпеку та конфіденційність обробки та захисту важливої інформації, за необхідності, отриманої під час цієї процедури. Комісія вживає відповідних заходів з метою заохочення та сприяє співпраці між державами-членами, зазначеними у цьому підпункті.

2. Якщо держава-член переконується, що продукт не відповідає відповідним вимогам, встановленим у цій Директиві та її делегованих актах для знаку маркування та мікрофіші, постачальник має бути зобов'язаний зробити продукт таким, що відповідає цим вимогам відповідно до ефективних та пропорційних умов, встановлених цією державою-членом.

Якщо існує достатній доказ, що продукт може не відповідати вимогам, зазначена держава-член вживає необхідних запобіжних заходів та заходів, спрямованих на забезпечення відповідності в точних часових рамках, беручи до уваги завданий збиток.

У випадку продовження невідповідності зазначена держава-член приймає рішення щодо обмеження або заборони розміщення на ринку та/або введення в експлуатацію зазначеного продукту, або забезпечує виведення цього продукту з ринку. У випадку виведення продукту з ринку або заборони розміщення продукту на ринку, Комісія та інші держави-члени негайно інформуються про це.

3. Кожні чотири роки держави-члени надають Комісії звіт, включаючи деталі щодо їх діяльності з дотримання законодавства та рівня відповідності на їх території.

Шляхом встановлення керівних принципів Комісія може визначити деталі загального змісту цих звітів.

4. Комісія регулярно надає зведений звіт з цих звітів Європейському Парламенту і Раді для інформування.

Стаття 4

Інформаційні вимоги

Держави-члени забезпечують, що:

- (a) інформація, що відноситься до споживання електроенергії, інших форм енергії та, за необхідності, інших основних ресурсів під час використання, та додаткова інформація, відповідно до цієї Директиви, доводиться до уваги кінцевих споживачів шляхом використання мікрофіші та знаків маркування, пов'язаних з продуктами, які виставлені на продаж, оренду, оренду з правом викупу, або представляються кінцевим споживачам безпосередньо чи опосередковано шляхом будь-якого виду продажу на відстані, включаючи Інтернет;
- (b) інформація, зазначена у підпункті (a) надається відносно вбудованих або встановлених продуктів тільки якщо це вимагається застосовним делегованим актом;
- (c) будь-яка реклама специфічної моделі енергоспоживчих продуктів, які охоплюються делегованим актом відповідно до цієї Директиви, включає посилання на клас енергоефективності продукту у випадку розкриття інформації, пов'язаної з енергоресурсами або ціною;
- (d) будь-які технічні рекламні матеріали щодо енергоспоживчих продуктів, які описують конкретні технічні параметри продукту, зокрема, інструкції та брошури виробника, надруковані або розміщені в Інтернеті, надаються кінцевим споживачам із необхідною інформацією щодо енергоспоживання або місяць посилання на клас енергоефективності продукту.

Стаття 5

Обов'язки постачальників

Держави-члени забезпечують, що:

- (a) постачальники, які розміщують на ринку або вводять в експлуатацію продукти, що охоплюють делегованим актом, постачають знаки маркування та мікрофішу відповідно до цієї Директиви та делегованого акту;
- (b) постачальники виробляють технічну документацію, яка є достатньою для забезпечення оцінювання точності інформації, що міститься на знаку маркування та мікрофіші. Ця технічна документація включає:
 - (i) загальний опис продукту;
 - (ii) у відповідних випадках, результати проведених проектних розрахунків;
 - (iii) за можливості, звіти про тести, включаючи тести, проведені відповідними заявленими організаціями, як визначено відповідно до іншого законодавства Союзу;
 - (iv) у випадку використання параметрів для схожих моделей, посилання, які дозволяють ідентифікацію цих моделей.

З цією метою постачальники можуть використовувати документацію, вже встановлену відповідно до вимог, викладених у відповідному законодавстві Союзу;

- (c) постачальники забезпечують доступ до технічної документації з метою проведення інспекції на термін, що закінчується через п'ят років після випуску останнього зазначеного продукту.

Постачальник надають доступ до електронної версії технічної документації на запит органів ринкового нагляду держав-членів та Комісії протягом 10 робочих днів з отримання запиту від компетентного органу держави-члена або Комісії;

- (d) відносно маркування та інформації про продукт, постачальники безкоштовно надають необхідні знаки маркування дистриб'юторам;

Без шкоди вибору постачальником системи поставки знаків маркування, постачальники швидко поставляють знаки маркування на вимогу дистриб'юторів;

- (e) додатково до ярликів, постачальники надають мікрофішу продукту;
- (f) постачальники включають мікрофішу продукту у всі буклети продукції. Якщо буклети продукції не надаються постачальником, постачальник надає мікрофіші з іншою літературою, яка надається разом з продуктом;
- (g) постачальники відповідають за точність знаків маркування та мікрофіш, які вони надають;
- (h) постачальники надають згоду на публікацію інформації, яка міститься на знаку маркування та мікрофіші.

Стаття 6

Обов'язки дистриб'юторів

Держави-члени забезпечують, що:

- (a) дистриб'ютори відображають знаки маркування належним чином, чітко видимим та розбірливим способом, та роблять мікрофішу доступною у брошурі продукту або іншій літературі, яка супроводжує товари під час продажу кінцевим споживачам;
- (b) кожного разу, коли продукт, який охоплюється делегованим актом, виставляється на продаж, дистриб'ютори додають відповідний знак маркування чітко видимим шляхом та відповідною мовою, як визначено у застосовному делегованому акті.

Стаття 7

Продаж на відстані та інші форми продажу

Якщо продукти виставляються на продаж, оренду або оренду з правом викупу шляхом замовлення поштою, через каталог, Інтернет, телемаркетинг або будь-яким іншим шляхом, який означає, що потенційний кінцевий споживач не бачить виставлений на продаж продукт, у делегованих актах передбачаються положення щодо забезпечення кінцевих споживачів інформацією, зазначеною на знаках маркування продукту та мікрофіші перед придбанням продукту. Делеговані акти, за необхідністю, визначають спосіб, яким знак маркування або мікрофіша або інформація, зазначена на знаку маркування або мікрофіші відображається або надається потенційному кінцевому споживачу.

Стаття 8

Вільне переміщення

1. Держави-члени не забороняють, обмежують або перешкоджають розміщенню на ринку або введенню в експлуатацію в межах їх території продуктів, які охоплюються та відповідають цій Директиві та делегованим актам.
2. Держави-члени також вважають знаки маркування та мікрофіші такими, що відповідають положенням цієї Директиви та делегованих актів, якщо тільки не було доведено протилежне. Держави-члени зобов'язують постачальників надати докази в межах статі 5 відносно

точності інформації, зазначеної та їх ярликах або мікрофішах у випадку, коли є підозра, що така інформація не є правильною.

Стаття 9

Державні закупівлі та пільги

1. Якщо продукт охоплюється делегованим актом, замовники, які укладають договори щодо закупівлю товарів, робіт та послуг, як зазначено у Директиві 2004/18/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 31 березня 2004 року про координацію процедур з проведення тендерів на закупівлю товарів, робіт та послуг ⁽¹⁾. Ці договори, що не виключаються на основі статей 12-18 зазначеної Директиви, заохочують закупати лише такі продукти, які відповідають критеріям найвищої продуктивності та належать до найвищого класу енергоефективності. Держави-члени можуть також вимагати від замовників закупати лише ті продукти, які відповідають цим критеріям. Держави-члени можуть застосовувати ці критерії з вимогами рентабельності, економічної доцільності, технічної придатності та достатньої конкуренції.

2. Частина 1 застосовується до угод, вартість яких дорівнює або перевищує поріг, встановлений у статті 7 Директиви 2004/18/ЄС.

3. Якщо держави-члени надають будь-які пільги для продуктів, що охоплюються делегованим актом, вони повинні бути спрямовані на досягнення найвищої продуктивності, включаючи найвищий рівень енергоефективності, встановлений у делегованому акті. Стягнення податків та фінансові заходи не становлять пільг для цілей цієї Директиви.

4. Якщо держави-члени надають пільги для продуктів, для кінцевих споживачів високоефективних продуктів та для галузей промисловості, що просувають та виробляють такі продукти, вони виражають рівні продуктивності у вигляді класів, як визначено у застосовному делегованому акті, за виключенням випадку, коли вони встановлюють рівні продуктивності, вищі за рівень найвищого класу енергоефективності, встановленого у делегованому акті. Держави-члени можуть встановлювати рівні продуктивності, вищі за найвищий клас енергоефективності у делегованому акті.

Стаття 10

Делеговані акти

1. Комісія встановлює деталі, що відносяться до знаків маркування та мікрофіші шляхом делегованих актів відповідно до статей 11-13, що відносяться до кожного типу продукту відповідно до цієї статті.

⁽¹⁾ ОВ L 134, 30.4.2004, с. 114.

Якщо продукт відповідає критеріям, перерахованим у частині 2, він охоплюється він охоплюється делегованим актом відповідно до пункту 4.

Положення делегованих актів стосовно інформації, наданої на знаку маркування та мікрофіші щодо споживання енергії та інших основних ресурсів під час використання повинні заохочувати кінцевих споживачів робити більш поінформований вибір щодо покупки та повинні надавати органам ринкового нагляду можливість перевіряти, чи відповідають продукти наданій інформації.

Якщо делегований акт встановлює положення відносно як енергоефективності продукту, так і споживання ним основних ресурсів, дизайн та зміст знаку маркування підкреслюють енергоефективність продукту.

2. Критерії, зазначені у частині 1, є такими:

- (a) відповідно до найновіших доступних даних та зважаючи на кількість, розміщену на ринку Союзу, продукти мають значний збереження енергії та, у відповідних випадках, інших основних ресурсів;
- (b) продукти з рівноцінною функціональністю, які доступні на ринку, мають значну нерівність у відповідних рівні продуктивності.
- (c) Комісія бере до уваги відповідне законодавство Союзу та самостійне регламентування, таке як добровільні домовленості, що, як очікуються, досягнуть цілей політики швидше та дешевше, ніж обов'язкові вимоги.

3. У процесі підготовки проекту делегованого акту, Комісія:

- (a) бере до уваги параметри навколишнього середовища, встановлені у Додатку I, Частина I, Директиви 2009/125/ЄС, які визнаються значними у відповідному імплементаційному заході, ухваленому згідно з Директивою 2009/125/ЄС, та які є актуальними для кінцевого споживача під час використання;
- (b) оцінює вплив актів на навколишнє середовище, кінцевих споживачів та виробників, включаючи малі та середні підприємства стосовно конкурентоздатності, включаючи ринки поза межами Союзу, інновацій, доступу до ринку та витратів і прибутків;
- (c) проводить відповідні консультації з зацікавленими сторонами;
- (d) встановлює дату (дати) імплементації, будь-які поетапні або перехідні заходи або періоди, беручи до уваги, зокрема, можливі наслідки для малих та середніх підприємств або для специфічних груп продуктів, вироблених головним чином малими та середніми підприємствами.

4. Делеговані акти, зокрема, визначають:

- (a) точне визначення типу продуктів, які включаються;
- (b) стандарти та методи вимірювання, які мають використовуватися при отриманні інформації, про яку йдеться у частині 1 статті 1;
- (c) деталі технічної документації, яка вимагається відповідно до статті 5;
- (d) дизайн та зміст знаку маркування, зазначеного у статті 4, яка, наскільки це можливо, повинна мати стандартні характеристики зовнішнього вигляду серед груп продуктів та у всіх випадках бути чітко видимою і легко читатися. Формат знаку маркування зберігає за основу класифікацію, що використовує букви від А до G. Рівні класифікації відповідають значному збереженню енергії та коштів з боку кінцевого споживача.

Три додаткові класи можуть бути додані до класифікації, якщо цього потребуватиме технічний прогрес. Цими додатковими класами будуть А+, А++ та А+++ для найбільш ефективного класу. В цілому, загальна кількість класів буде обмеженою сімома, якщо тільки більша кількість класів не буде активною.

Шкала кольору складається з не більше ніж сімох різних кольорів, від темно-зеленого до червоного. Лише кольоровий код найвищого класу завжди буде темно-зеленим. Якщо наявні більше семи класів, лише червоний колір може бути продубльовано.

Класифікація підлягає перегляду, зокрема, коли значна частина продуктів на внутрішньому ринку досягає двох найвищих класів енергоефективності та коли додаткове збереження може бути досягнуто шляхом подальшої диференціації продуктів.

Детальні критерії для можливої повторної класифікації продуктів, за необхідності, визначаються в індивідуальному порядку у відповідному делегованому акті.

- (e) місце, де знак маркування прикріплюється до продукту на продаж, та спосіб, в який знак маркування та/або інформація повинні надаватися у випадку виставлення на продаж, як визначено у статті 7. За необхідності, делеговані акти можуть передбачати, щоб знак маркування був прикріпленим до продукту або надрукованим на упаковці, або друкування деталей вимог маркування у каталогах для продажу на відстані та в Інтернеті;

- (f) зміст та, за необхідності, формат ат інші деталі стосовно мікрофіші або подальшу інформацію, зазначену у статті 4 та пункті (с) статті 5. Інформація щодо знаку маркування також повинна бути включена у мікрофішу;
- (g) конкретний зміст знаку маркування для реклами, включаючи, за необхідністю, клас енергоспоживання та інші відповідні рівні продуктивності зазначеного продукту у розбірливій та чітко видимій формі;
- (h) тривалість класифікації(класифікацій) знаків маркування, за необхідності, відповідно до пункту (d);
- (i) рівень точності даних на знаках маркування та мікрофішах;
- (j) дата оцінювання та можливого перегляду делегованого акту, беручи до уваги швидкість технологічного прогресу.

Стаття 11

Використання делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 10, покладаються на Комісію протягом періоду п'яти років, починаючи з 19 червня 2010 року. Комісія надає звіти відносно делегованих повноважень не пізніше шести місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делегування повноважень автоматично продовжується на ідентичні періоди, якщо тільки Європейський Парламент та Ради скасовують його відповідно до статті 12.
2. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона повідомляє про нього Європейському Парламенту і Раді одночасно.
3. Повноваження ухвалювати делеговані акти покладено на Комісію відповідно до умов, встановлених у статтях 12 та 13.

Стаття 12

Скасування делегованих повноважень

1. Делегування повноважень, зазначене у статті 10, може бути скасоване Європейським Парламентом і Радою.
2. Інституція, що розпочала внутрішню процедуру для прийняття рішення щодо скасування делегованих повноважень, інформує інші інституції та Комісію протягом розумного періоду часу до прийняття остаточного рішення, визначаючи делеговані повноваження, які можуть бути скасовані, та причини

для скасування.

3. Рішення про скасування припиняє делегування повноважень, визначених у зазначеному рішенні. Воно вступає в силу негайно або у пізнішу дату, визначену у рішенні. Рішення не впливає на чинність делегованих актів, які вже вступили в силу. Воно публікується в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 13

Заперечення проти делегованих актів

1. Європейський Парламент і Рада можуть висунути заперечення проти делегованого акту протягом двох місяців з дати повідомлення.

За ініціативою Європейського Парламенту і Ради цей період може бути продовжено на два місяці.

2. Якщо після закінчення цього періоду ані Європейський Парламент, ані Рада не висунули заперечень проти делегованого акту, він публікується в *Офіційному віснику Європейського Союзу* та набуває чинності з дати, зазначеної в ньому.

Делегований акт може бути опубліковано в Офіційному віснику Європейського Союзу ті він може вступити в силу до закінчення цього періоду, якщо Європейський Союз і Рада проінформували Комісію про їх намір не висувати заперечень.

3. Якщо Європейський Парламент і Рада висувають заперечення проти делегованого акту, він не набуває чинності. Інституція, яка висуває заперечення, має надати причини для висунення заперечення проти делегованого акту.

Стаття 14

Оцінювання

Не пізніше 31 грудня 2014 року, Комісія переглядає ефективність цієї Директиви та її делегованих актів і подає звіт Європейському Парламенту і Раді.

У цьому випадку, Комісія також оцінює:

- (a) внесок пункту (с) статті 4 до цілей цієї Директиви;
- (b) ефективність частини 1 статті 9;
- (c) у світлі технічного розвитку та розуміння споживачами схеми знаку маркування, потребу у внесенні змін до пункту (d) частини 4 статті 10.

Стаття 15

Санкції

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, які застосовуються до порушень національних положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви та її делегованих актів, включаючи

несанкціоноване використання знаку маркування, та вживають необхідних заходів для забезпечення їх імплементації. Передбачені санкції мають бути ефективними, відповідними та мати стримуючий вплив. Держави-члени повідомляють ці положення Комісії до 20 червня 2011 року та негайно повідомляють Комісії про будь-які наступні зміни до цих положень.

Стаття 16

Транспонування

1. Держави-члени ухвалюють закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для відповідності цій Директиві, до 20 червня 2011 року найпізніше та одразу повідомляють Комісії текст цих положень.

Вони застосовують ці положення з 20 липня 2011 року.

Коли держави-члени приймають ці положення, вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись таким посиланням у випадку їх офіційної публікації. Вони також повинні містити положення з метою, щоб посилання в існуючих законах, підзаконних актах та адміністративних положеннях на Директиву 92/75/ЄЕС вважалось посиланням на цю Директиву. Держави-члени визначають, яким чином це посилання створюється та як це положення має бути сформульовано.

2. Держави-члени повідомляють Комісії тексти основних положень національного законодавства, яке вони ухвалюють у галузі, що охоплюється цією Директивою.

Стаття 17

Скасування

Директива 92/75/ЄЕС, зі змінами, внесеними Регламентом, зазначеним у Додатку I, Частина А, скасовується з 21 липня 2011 року, без шкоди зобов'язанням держав-членів відносно часових рамок для транспонування у національне законодавство та застосування зазначеної Директиви, як встановлено у Додатку I, Чащині В.

Посилання на Директиву 92/75/ЄС вважаються посиланнями на цю Директиву і читаються відповідно до кореляційної таблиці у Додатку II.

Стаття 18

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на наступний день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Підпункти (d), (g) та (h) статті 15 застосовуються з 31 липня 2011 року.

Стаття 19

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі, 19 травня 2010 року

За Європейський Парламент

За Раду

Голова

Голова

J. BUZEK

D. LÓPEZ GARRIDO

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

СКАСОВАНА ДИРЕКТИВА ЗІ СПИСКОМ ПОСЛІДУЮЧИХ ЗМІН

(зазначено у статті 17)

Директива Ради 92/75/ЄЕС
(ОВ L 297, 13.10.1992, с. 16).

Регламент (ЄС) № 1882/2003
(ОВ L 284, 31.10.2003, с. 1).

Лише підпункт (32) Додатку III

ЧАСТИНА В

ПЕРЕЛІК ЧАСОВИХ ОБМЕЖЕНЬ ДЛЯ ТРАНСПОНУВАННЯ У НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

(зазначено у статті 16)

Директиви	Часове обмеження для транспонування
92/75/ЄЕС	1 січня 1994 року

ДОДАТОК II
КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 92/75/ЄЕС	Ця Директива
Частина 1 статті 1, вступне слово, перше речення	Частина 1 статті 1
Частина 1 статті 1, вступне слово, друге речення	Частина 2 статті 1-
Частина 1 статті 1, абзаци з першого по сьомий	-
Частина 2 статті 1	-
-	Частина 3 статті 1, підпункти (a) та (b)
Частина 3 статті 1	Частина 3 статті 1, підпункт (c)
-	Стаття 2, підпункти (a) та (b)
Частина 4 статті 1, перший та другий абзаци	Стаття 2, підпункти (g) та (h)
Частина 4 статті 1, третій абзац	-
Частина 4 статті 1, четвертий абзац	Стаття 2, підпункт (d)
-	Стаття 2, підпункти (e), (f), (i), (j) та (k) -
Частина 5 статті 1	-
Частина 1 статті 2	Стаття 4, підпункт (a)
-	Стаття 4, пункти (b), (c) та (d)
Частина 2 статті 2	-
Частина 3 статті 2	Стаття 5, підпункт (b)
Частина 4 статті 2	Стаття 5, підпункти (b) та (c)
Частина 1 статті 3	Стаття 5, підпункт (a)
Частина 2 статті 3	Стаття 5, підпункти (e) та (f)
Частина 3 статті 3	Стаття 5, підпункт (g)
Частина 3 статті 4	Стаття 5, підпункт (h)
-	Стаття 6, підпункт (a)
Стаття 4, підпункт (a)	Стаття 6, підпункт (b)
Стаття 4, підпункт (b)	Стаття 5, підпункт (d)
Стаття 5	Стаття 7
Стаття 6	-
Стаття 7, підпункт (a)	Стаття 3, частина 1, підпункт (a)-
Стаття 7, підпункт (b)	Стаття 3, частина 1, підпункт (b)-
Стаття 7, підпункт (c)	Стаття 3, частина 1, підпункт (c)-
-	Стаття 3, частина 1, підпункт (d)
-	Стаття 3, частина 2, 3 та 4
Стаття 8 частина 1	Стаття 8 частина 1
Стаття 8 частина 2	Стаття 8 частина 2

Директива 92/75/ЄЕС	Ця Директива
Стаття 9	-
-	Стаття 9
Стаття 10	-
-	Стаття 10, частини 1, 2 та 3
Стаття 11	-
Стаття 12 підпункт (а)	Стаття 10, частина 2, підпункт (а)
Стаття 12 підпункт (б)	Стаття 10, частина 2, підпункт (б)
Стаття 12 підпункт (с)	Стаття 10, частина 2, підпункт (с)
Стаття 12 підпункт (д)	Стаття 10, частина 2, підпункт (д)
Стаття 12 підпункт (е)	Стаття 10, частина 2, підпункт (е)
Стаття 12 підпункт (ф)	Стаття 10, частина 2, підпункт (ф)
Стаття 12 підпункт (г)	-
-	Стаття 10, частина 2, підпункти (г), (h), (i) та (j)
-	Статті з 11 по 15
Стаття 13	Стаття 17
Стаття 14	Стаття 16
-	Стаття 18
Стаття 15	Стаття 19
-	Додаток I
-	Додаток II